

සිංහලීය සිංහලීය

සන්දේශය තුළ ඉදිරිපත් කෙරෙන සමාජ තොරතුරු

1) සුරරදු සමන් සමගින් සුරඟන

ව්‍යවර

පැහැනේද මදාරා පරස්තු මල

පතර

කැරපුද වැඩින රැඳු මුත් සිරි නා

තබර

කති සඳ පෙනේ සමහොල ගල

නැගෙහතිර

❖ සුමන සමන් දෙවියන් විසින් දෙවගනන් සමගින් බුදුරඳන්ගේ සිර පතුල වෙත පුද පුපා පැවත්වීම දක්වයි. සුමන සමන් දෙවිදුන් පිළිබඳ දැක්වීමෙන්, එකල සමාජය තුළ දේශ විශ්වාසය තිබූ බව මින් ගමන වන්නේ සමාජ තොරතුරක් ලෙසිනි.

2) ගණ මිණි බැබේලි කිරෝන්වී

සත්‍යාග

රනේ යටිග සවුමුලු දැද

ගළ්‍යාග

අනේ ලකර කළ පුර අප

තර්‍යාග

පෙනේ දකුණු මහසේන දෙවි රද

ජාග

❖ මෙම පැදියෙන් කතරගම දේවාලය හා කතරගම දෙවියන් පිළිබඳ දක්වා ඇත. මින් නිරසපත්‍රය වන්නේ ද එදා සමාජය තුළ දේශ විශ්වාසය පැවති බවයි.

සන්දේශය තුළ ඉදිරිපත් කෙරෙන ආරච්ඡේ තොරතුරු

3) සහභන සිතින ගෙදු සේවණු වැට්

හෙලෙන

තහේ තහේ වල ම සහයේ සියුමලේ

බැවින

රනවන කරල ගෙනැ එන ගිරවුන

අතින

යහුමභ තොසින මග තොරතුරු

නියම දහෙ

❖ දුනයා ගමන් ගන්නා මාර්ගය තුළ එක් තැනක දී ගිරවුන් රංවුවක් මුණුගැසෙයි. උන් පියාමා එන්නේ ඉතා නොදින් පසේ තිබුණු වී කරල් ද රුගෙනයි. ඒ අනුව මින් නිර්පණය වන්නේ එදා සැලුලිනිනියා ගමන් ගත්තේ කුමුරඟ අස්වන්න සරුවට වැවේ ඇති කාලයක බවයි. මෙයින් මතුවන්නේ සම්බන්ධීමත් ආර්ථිකයක් එම ප්‍රදේශය තුළ තිබූ බවයි.

4) අයි රාවණා වුවත් නවතන රිසින

එනා

අයි රා දහක දීම් දුනු කොත් අයිතත්

ගෙන

කඩි කාවලෙන් දැකෙට සේබලින් රිකා

සිටිනා

වයි යා කරන් මල තුරු ගන වන

හිසිනා

❖ සක් දෙවිදුන්ගේ හස්තියා වුව ද නැවත්වීමට ගක්තියක් ඇති බල සේනාවක් එදා සිට ඇති. ඔවුන් සහනක ව පැවතියේ තියුණු ආයුධයි. ඒවා මුවහන් කොට සකසා ගැනීමට කම්හල් කර්මාන්තය එදා දියුණු ලෙස පැවති බව මින් ගමන වේ. ඒ අනුව මෙම පදිය ආර්ථික තොරතුරක් මැනවීන් නිර්පණය කර ඇති.

5) නිල තුරගට නැගෙමින් රිවි දෙවි

සිරිනා

දුල කැරැ දේසත් මිනි බරණා

කිරිණිනා

බල පිරි සේනා සහ යාතා ප්‍රවාන

ගෙන

බල සේනානායක ස්ප්‍රු කුමරු

එනා

❖ යාපා ප්‍රවාන ජයග්‍රහණය කරමින් සපුමල් කුමාරයා තමාගේ සේනාව සම්බන්ධී පැමිණෙන බව කවියා දක්වයි. එනුමන්ගේ පැමිණීම කවියා දකින්නේ සුයුත් දිව්‍ය රාජ්‍යාගේ පැමිණීම ලෙසයි. එය “නිල තුරගට නැගෙමින් රිවි දෙවි සිරිනා” යන උපමා යෙදුමෙන් රෝපණය කර ඇති.

- 6) වහසිරි තියුම්රා බැඳී රන බරණ
වටහිරි කුපුල් දුනුකේ මල මුරුගෙ
බූජුහිරි වැරේ ඔමු පුලුළුවවල
හිමසිරි සිහිල් දිය හේඛ දැකේ යන මිතුරු

ශුරු

තුරු

තැඹුරු

මිතුරු

දුනයා ගමන් ගන්නා මාරුගය තුළ මල් පිපුණු මුරුගෙ හා දුනුකේ ගස් හමුවෙයි. වන සිරය නම් වූ කාන්තාව පැඹුදු පද්ධමරාග මැණික් වලින් සයැඳී රන් ආහරණ මෙන් ඒවා පෙනෙන බව කවියා දක්වන්නේ අපුරු සංකල්පයක් මවමිනි. එය වඩාත් විවිතුවන් ලෙස පැවසීමට “වහසිරි තියුම්රා බැඳී රන බරණ අරු” යන උපමා යෙදුම යොදා ඇති.

සහදේශය තුළ ඉදිරිපත් කෙරෙන පරිකරයේ වර්ණනාව

- 7) රිචිත්‍යුලේ පිටි කමලේ විල්
මතකොටුලේ තුරු වදුලේ හඩන
වන සැවුලේ මූග අසලේ පොර
ගුරුඩැවුලේ යව අවුලේ තොවී

ගවසී

තිසි

සැලයී

කිසි

සිය දතා කාරුයයෙහි නියුතු සැලලිනියාට ගුරුබැවුල නම් ප්‍රදේශය හමුවෙයි. එහි දී සූයෝතාපය නිසා සුපිපුණු නොවැම් මල් සහිත විල් ද ඒ අවට තිබූ ගස්වල නාද කරන මත් වූ කොටුවලන් ද දකින දුනයා පොර කොටා ගන්නා වලි කුකුලන් ද දකියි. කවියා මින් අපුරු වමන්කාරපනක පරිසර වර්ණනාවක් මතු කර ඇති.

- 8) වහසිරි තියුම්රා බැඳී රන බරණ
වටහිරි කුපුල් දුනුකේ මල මුරුගෙ
බූජුහිරි වැරේ ඔමු පුලුළුවවල
හිමසිරි සිහිල් දිය හේඛ දැකේ යන

ශුරු

තුරු

තැඹුරු

මිතුරු

❖ සැප්ත්මැබර් හමුවන්නේ අපුරු වනයකි. එහි මල් සහිත මුරුජා ගස් අතර මල් පිපුණු දුනුකේ ගස් තිබේ. එය වන අකිරය නමැති ශ්‍රී කාන්තාවගේ රතු මැණිකෙන් බැඳු ආහරණ සේ පැදියෙන් දක්වා ඇත්තේ උපමාවක් ලෙසිනි. එසේ ම බමරජ් පිරවරා සිටින ඕලු මානෙල් නෙවීම් ඇති සිතල ජ්‍යෙෂ්ඨන් යුතු ජ්‍යෙෂ්ඨ ඇති බව ද කවිය දක්වයි. මින් පරිසරයේ වමත්කාරය කවිය මතුකර ඇති.

සන්දේශය තුළ ඉදිරිපත් කෙරෙන කාවෙකපතුම (අනුප්‍රාසා)

9) වලදින අදහසින මෙත් සුර ගාග

අගෙන

නල බල සකල දුල රුල පෙළ නුඩ

හැගෙන

වෙළ ලක ගැවසි මුතු සක පබලී

බබුන

බල මහ මුහුද එම සදා උතුරිභ

පෙහෙන

❖ මෙති දී කවිය දක්වන්නේ උතුරු මුහුදේ වේරළාසන්නයේ පවතින සූන්දරත්වය දානාය දකින ආකාරයයි. එහි දී සුළුගේ වේගයෙන් ඉහළ නගින මහා රුල කවිය මතු කර ඇත්තේ ‘ල’, ‘ල්’ යන අක්ෂර සූසංයෝගයෙන් යුතු අනුප්‍රාසාය තුළිනි. එය “නල බල සකල දුල රුල පෙළ නුඩ නැගෙන” යන යෙදුමෙන් නිර්ජිත වේ.

10) ගව කා සුප්‍රල කඩුප්‍රල මල නිල

වරල

සල කා උකුලී වට රසුදුල මිණි

මෙවුල

සල කා දෙතහු තර සදුහෙන කර

සිතිල

දෙත කා ඉසින නිල පහැහෙත දිගු

පුලිල

❖ නාග මාණාචාවන්ගේ සූන්දරත්වය කවිය මෙති දී වර්ණනයට නතු කරගෙන ඇති. ඔවුන්ගේ රෘපාග්‍රිය විද්‍යා දක්වන අතර එය වඩාත් උචිත ලෙස දැක්වීමට යෙදු අනුප්‍රාසායක් පළමු පාදයෙන් හමු වේ. එහි දී ‘ල්’ ගබඳය යොදාගන්නේ “ගවකා සුප්‍රල කඩුප්‍රල මල් නිල් වරල” යන අනුප්‍රාස යෙදුම මගිනි.

සහදේශය තුළ ඉදිරිහත කෙරෙන කාවෙක්පතුම (ව්‍යික්මය)

11) රිවිතැවුලේ ජීම් තමලේ විල

මතකොවුලේ තුරු වදුලේ හඩන

ගවසි

නිසි

වන කැවුලේ මග අක්මේ පොර

සැලුයි

ගුරුඩැවුලේ යට අවුලේ නොවී

කිසි

* ගුරුඩැවුල පුදේශයේ ගමන් ගන්නා දුනයා දැකින්නේ අපූරු පරිසරයකි. එහි දී නිරු එළියෙන් පිපුණු මල් වලින් සහිත විල්, මත් වී හඩ ගසන කොවුලන් හා පොර කොටා ගන්නා වලි කුකුලන් දුනයාට දුරුණනය වේ. මෙකි අවස්ථාව වමන්කාරපතක සිදු කිරීම සඳහා සැම පාදයක ම කවියා ලේ' අක්ෂරය පැදි පාද ආරම්භයේ, මධ්‍යයේ යෙදු අනර අවසානයේ 'සි' අක්ෂරය යොදා ඇති. එමගින් අපූරු එළිසමයක් මතු වී ඇති බව විවාරක අදහසයි.

12) පැහැයරණිය මිනි පැමේණිය කොතු අගට

බදුකිකණිය දැදුගිනිණිය විමන වට

නොවපැරණිය වන රමණිය විටින වට

සැලුමිනිණිය වදු කැලුණිය පුරව රට

* කැළණී පුරවරයට පිවිසෙන දුනයාට එහි ඇති ප්‍රාසාදවල පවතින රමණිය ස්වභාවය කවියා මෙහි දී දක්වයි. ඒ සඳහා එළිසමය අවස්ථා තුනක දී යොදා ඇති. 'ය' අක්ෂරය පැදි පාද ආරම්භයේ, මධ්‍යයේ යෙදු අනර අවසානයේ 'ට' අක්ෂරය යොදා ඇති. එමගින් අපූරු එළිසමයක් මතු වී ඇති බව විවාරක අදහසයි.